KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 20. oktober 2005

om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen af visse typer tovværk og kabler af jern og stål med oprindelse i Republikken Korea

(2005/739/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [1] (i det følgende benævnt »grundforordningen«), særlig artikel 9, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Indledning

(1) Den 20. november 2004 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse (i det følgende benævnt »indledningsmeddelelsen«) i *Den Europæiske Unions Tidende* [2] om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Fællesskabet af visse typer tovværk og kabler af jern og stål med oprindelse i Republikken Korea (»Korea«).

(2) Antidumpingproceduren blev indledt på grundlag af en klage indgivet den 11. oktober 2004 af forbindelsesudvalget for European Wire Rope Industries (»EWRIS« eller »klageren«) på vegne af producenter, der tegner sig for en betydelig del (i dette tilfælde over 50 %) af den samlede produktion i Fællesskabet af tovværk og kabler af jern og stål. Klagen indeholdt beviser for, at der fandt dumping sted i forbindelse med nævnte vare, og at der forvoldtes væsentlig skade som følge heraf, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en procedure.

1.1. *Gældende foranstaltninger og igangværende undersøgelser vedrørende importen af tovværk og kabler af jern og stål fra andre lande*

(3) I august 1999 indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 1796/1999 [3] endelig antidumpingtold på importen af tovværk og kabler af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Ungarn, Indien, Mexico, Polen, Sydafrika og Ukraine. Foranstaltningerne over for denne import bestod af en værditold, undtagen for en indisk, en mexicansk, en sydafrikansk og en ukrainsk eksporterende producent, fra hvilke der blev godtaget tilsagn ved Kommissionens afgørelse 1999/572/EF [4]. Ved forordning (EF) nr. 1678/2003 [5] trak Kommissionen tilsagnet fra den ovennævnte ukrainske eksporterende producent tilbage, og ved forordning (EF) nr. 1674/2003 [6] genindførte Rådet den tilsvarende antidumpingværditold for den pågældende eksportør.

(4) Ved forordning (EF) nr. 1601/2001 [7] indførte Rådet en endelig antidumpingtold på importen af visse former for tovværk og kabler af jern og stål med oprindelse i Tjekkiet, Rusland, Thailand og Tyrkiet. Foranstaltningerne over for denne import bestod af en værditold, undtagen for en tjekkisk, en russisk, en thailandsk og to tyrkiske eksporterende producenter, fra hvilke der blev godtaget tilsagn ved Kommissionens forordning (EF) nr. 230/2001 [8] og Kommissionens afgørelse 2001/602/EF [9]. De to tilsagn fra tyrkiske eksporterende producenter blev trukket tilbage ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2303/2002 [10] og (EF) nr. 1274/2003 [11].

(5) Efter en undersøgelse i henhold til artikel 13 i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 (»grundforordningen«) konstateredes det efterfølgende, at foranstaltningerne vedrørende importen fra Ukraine og Folkerepublikken Kina blev omgået via henholdsvis Moldova og Marokko. Antidumpingtolden på importen med oprindelse i Ukraine blev derfor udvidet til også at omfatte importen af de samme former for tovværk og kabler af stål afsendt fra Moldova [12]. Ligeledes blev den endelige antidumpingtold på importen med oprindelse i Folkerepublikken Kina udvidet til at omfatte importen af de samme former for tovværk og kabler af stål afsendt fra Marokko [13], undtagen varer reelt fremstillet af marokkanske producenter.

[1] EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 461/2004 (EUT L 77 af 13.3.2004, s. 12).
[2] EUT C 283 af 20.11.2004, s. 6.
[3] EFT L 217 af 17.8.1999, s. 1.
[4] EFT L 217 af 17.8.1999, s. 63.
[5] EUT L 238 af 25.9.2003, s. 13.
[6] EUT L 238 af 25.9.2003, s. 1.
[7] EFT L 211 af 4.8.2001, s. 1.
[8] EFT L 34 af 3.2.2001, s. 4.
[9] EFT L 211 af 4.8.2001, s. 47.
[10] EFT L 348 af 21.12.2002, s. 80.
[11] EUT L 180 af 18.7.2003, s. 34.
[12] EUT L 120 af 24.4.2004, s. 1.
[13] EUT L 328 af 30.10.2004, s. 1.

(6) Efter offentliggørelsen af en meddelelse om det forestående udløb af de gældende antidumpingforanstaltninger mod tovværk og kabler af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Ungarn, Indien, Mexico, Polen, Sydafrika og Ukraine ([14]) modtog Kommissionen den 17. maj 2004 en anmodning om at foretage en fornyet undersøgelse af disse foranstaltninger i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2.

(7) Denne anmodning blev indgivet af forbindelsesudvalget for European Wire Rope Industries (»EWRIS« eller »klageren«) på vegne af producenter, der tegner sig for en betydelig del — i dette tilfælde mere end 50 % — af den samlede produktion i Fællesskabet af tovværk og kabler af jern og stål. Anmodningen var begrundet med, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade for erhvervsgrenen i Fællesskabet.

(8) Der blev efterfølgende indledt en fornyet undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2, af importen af tovværk og kabler af jern og stål fra Folkerepublikken Kina, Indien, Sydafrika og Ukraine. Denne fornyede undersøgelse er endnu ikke afsluttet.

(9) Dette dokument vedrører imidlertid kun importen fra Korea, dvs. den i betragtning 1 og 2 nævnte undersøgelse.

1.2. *Parter, som er berørt af proceduren*

(10) Kommissionen underrettede officielt de eksporterende producenter i Korea, de importører, forhandlere og sammenslutninger heraf samt de leverandører og brugere, som den vidste var berørt af sagen, og repræsentanterne for det pågældende eksportland samt klageren og andre kendte fællesskabsproducenter om indledningen af proceduren. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.

(11) I betragtning af det store antal producenter i Fællesskabet, eksporterende producenter i Korea og importører i Fællesskabet, der var anført i klagen, påtænktes det i indledningsmeddelelsen at udtage stikprøver blandt disse parter i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17.

(12) For at gøre det muligt for Kommissionen at afgøre, om det var nødvendigt at udtage stikprøver, og i bekræftende fald at udtage en sådan, blev alle producenter og importører i Fællesskabet og alle eksporterende producenter anmodet om at give sig til kende over for Kommissionen og afgive de grundlæggende oplysninger, der var anført i indledningsmeddelelsen, om deres aktiviteter i forbindelse med den pågældende vare i perioden fra den 1. juli 2003 til den 30. juni 2004.

([14]) EUT C 272 af 13.11.2003, s. 2.

(13) Efter en gennemgang af de oplysninger, der blev afgivet af de eksporterende producenter, blev tre selskaber udvalgt til at indgå i stikprøven på grundlag af den mængde af varen, som de havde eksporteret til Fællesskabet. En af de eksporterende producenter i stikprøven ophørte imidlertid efterfølgende med at samarbejde, og den eksportør, der derefter havde den største eksportmængde, blev derfor medtaget i stikprøven. Den endelige stikprøve bestod af følgende selskaber:

— Kiswire Ltd,

— DSR Wire Corporation,

— Chung-Woo Rope Co. Ltd.

(14) For så vidt angår uafhængige importører reagerede kun én importør, der rent faktisk importerede den pågældende vare fra det pågældende land, positivt ved at besvare spørgeskemaet om stikprøven og gav udtryk for vilje til at samarbejde yderligere med Kommissionens tjenestegrene. I betragtning heraf besluttede Kommissionen ikke at benytte stikprøver af de uafhængige importører, men at sende et spørgeskema til den ovennævnte importør.

(15) Klagen blev indgivet på vegne af 21 producenter i Fællesskabet. Kommissionen anmodede disse 21 selskaber og alle andre kendte producenter om at samarbejde ved at besvare et stikprøveskema. Sytten selskaber besvarede stikprøveskemaet korrekt inden for den fastsatte frist og indvilgede formelt i at samarbejde yderligere i forbindelse med undersøgelsen. Spørgeskemaet vedrørende stikprøven indeholdt spørgsmål om udviklingen af visse overordnede skadesindikatorer, nemlig produktionskapacitet, produktionsmængde, lagerbeholdninger, salgets mængde og værdi samt beskæftigelse. Af de sytten producenter, der udtrykte vilje til at samarbejde yderligere i forbindelse med undersøgelsen, blev følgende fem selskaber udtaget til stikprøven:

— BTS Drahtseile GmbH (Tyskland)

— Cables y Alambres especiales SA (Spanien)

— CASAR Drahtseilwerk Saar GmbH (Tyskland)

— Manuel Rodrigues de Oliveira Sa & Filhos SA (Portugal)

— Trefileurope SA (Frankrig).

(16) Kommissionen sendte spørgeskemaer til de eksporterende producenter og EF-producenter, der indgik i stikprøven, og til alle andre kendte berørte parter. Der blev modtaget besvarelser fra de tre koreanske eksporterende producenter i stikprøven, fra en importør i Fællesskabet, som var forretningsmæssigt forbundet med en af de koreanske eksportører, fra de fem producenter i stikprøven, der tilhørte EF-erhvervsgrenen, fra den samarbejdsvillige uafhængige importør, fra to råvareleverandører og fra ti brugere.

(17) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en foreløbig afgørelse om dumping, deraf følgende skade og Fællesskabets interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende selskaber:

a) producenter tilhørende EF-erhvervsgrenen:

— BTS Drahtseile GmbH, Gelsenkirchen (Tyskland)

— Cables y Alambres especiales SA, Bilbao (Spanien)

— CASAR Drahtseilwerk Saar GmbH, Kirkel (Tyskland)

— Manuel Rodrigues de Oliveira Sa & Filhos SA, Gemunde (Portugal)

— Trefileurope SA, Bourg en Bresse (Frankrig)

b) ikke forretningsmæssigt forbundet importør:

— Interkabel GmbH, Solms (Tyskland)

c) eksporterende producenter i Korea:

— Kiswire Ltd, Seoul,

— DSR Wire Corporation, Suncheon,

— Chung-Woo Rope Co., Ltd., Busan.

1.3. *Undersøgelsesperiode*

(18) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra 1. juli 2003 til 30. juni 2004 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for skadesundersøgelsen omfattede perioden fra 1. januar 2001 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

2. **Den pågældende vare og samme vare**

2.1. *Den pågældende vare*

(19) Den pågældende vare er tovværk og kabler af jern og stål, herunder lukkede tove, undtagen tovværk og kabler af rustfrit stål, med største tværmål over 3 mm, forsynet eller ikke forsynet med kroge eller andet tilbehør, med oprindelse i Republikken Korea (i det følgende benævnt »den pågældende vare«), normalt tariferet under KN-kode 7312 10 82, 7312 10 84, 7312 10 86, 7312 10 88 og 7312 10 99.

2.2. *Samme vare*

(20) Den sammenslutning (EWRIA), der repræsenterede importørerne i Fællesskabet, fremførte, at de importerede varer afviger betydeligt fra de varer, der fremstilles og sælges i Fællesskabet, og ikke bør sammenlignes med disse. Dette argument blev behandlet indgående i forordning (EF) nr. 230/2001, hvor det blev konkluderet, at de varer, der fremstilles af EF-erhvervsgrenen, må betragtes som samme vare. Da EWRIA ikke fremførte nye argumenter, bekræftes konklusionerne i ovennævnte forordning.

(21) Det fremgik af undersøgelsen, at de varer, der eksporteres af de eksporterende producenter, og de varer, der fremstilles og sælges af EF-producenterne på fællesskabsmarkedet, har samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber og endelige anvendelsesformål, og de betragtes derfor som samme vare i henhold til grundforordningens artikel 1, stk. 4. Det samme gælder for de varer, der fremstilles af de koreanske producenter og sælges på det koreanske hjemmemarked.

3. **Dumping**

3.1. *Normal værdi*

3.1.1. Global repræsentativitet

(22) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, undersøgte Kommissionen først for hver samarbejdsvillig eksporterende producent, om dens hjemmemarkedssalg af tovværk og kabler af jern og stål var repræsentativt, dvs. om dette salg samlet havde en mængde svarede til mindst 5 % af producentens samlede eksportsalg til Fællesskabet.

3.1.2. Varetypers sammenlignelighed

(23) Kommissionen identificerede efterfølgende de typer tovværk og kabler af jern og stål, som solgtes på hjemmemarkedet, og som var identiske eller direkte sammenlignelige med de typer, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet. Kommissionen fandt, at varetyper solgt på hjemmemarkedet og eksporterede varetyper var direkte sammenlignelige, når de havde samme antal strenge og tråde pr. streng, ordning af tråde i strengen, kerne, brudstyrke, tråd- og tovværksegenskaber, tovværksbelægning og diameter.

3.1.3. Varetypespecifik repræsentativitet

(24) For hver type, der solgtes af den eksporterende producent på hjemmemarkedet og fandtes at være direkte sammenlignelige med den type tovværk og kabel af jern og stål, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet, blev det fastsat, hvorvidt hjemmemarkedssalget var tilstrækkeligt repræsentativt i henhold til artikel 2, stk. 2, i grundforordningen. Hjemmemarkedssalget af en bestemt type tovværk eller kabel af jern og stål blev anset for tilstrækkeligt repræsentativt, hvis den samlede mængde af den pågældende type, der solgtes på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden, udgjorde mindst 5 % af den samlede solgte mængde af den sammenlignelige type, der eksporteredes til Fællesskabet. Det konstateredes, at de fleste af de varetyper, der blev eksporteret til Fællesskabet, solgtes i repræsentative mængder på hjemmemarkedet.

3.1.4. Salg i normal handel

(25) Kommissionen undersøgte efterfølgende, om selskabernes hjemmemarkedssalg kunne anses for at have fundet sted i normal handel, jf. artikel 2, stk. 4, i grundforordningen.

(26) Dette blev gjort ved for hver eksporteret varetype at fastsætte, hvor stor en andel af salget på hjemmemarkedet til uafhængige kunder der var tabsgivende i undersøgelsesperioden.

a) For de varetyper, hvor mere end 80 % af salget på hjemmemarkedet (udtrykt i mængde) ikke fandt sted til under enhedsomkostningerne, og hvor den vejede gennemsnitlige salgspris var lig med eller højere end de vejede gennemsnitlige produktionsomkostninger, beregnedes den normale værdi for hver varetype som det vejede gennemsnit af alle hjemmemarkedspriserne for den pågældende type.

b) For de varetyper, hvor mindst 10 % og højst 80 % af salget på hjemmemarkedet (udtrykt i mængde) ikke fandt sted til under enhedsomkostningerne, beregnedes den normale værdi for hver varetype som det vejede gennemsnit af priserne ved de salgstransaktioner på hjemmemarkedet for den pågældende type, der fandt sted til priser lig med eller over enhedsomkostningerne.

c) For de varetyper, hvor under 10 % af den solgte mængde blev solgt på hjemmemarkedet til en pris, der ikke lå under enhedsomkostningerne, fandtes det, at den pågældende varetype ikke solgtes i normal handel, og den normale værdi måtte derfor fastsættes ved hjælp af en anden metode.

(27) Det blev på baggrund af ovenstående konkluderet, at hovedparten af de eksporterede varetyper solgtes i normal handel på hjemmemarkedet.

3.1.5. Normal værdi baseret på faktiske hjemmemarkedspriser

(28) For de typer, som de undersøgte selskaber solgte med henblik på eksport til Fællesskabet, og hvor kravene i afsnit 3.1.3 og 3.1.4.a) og b) var opfyldt, blev den normale værdi for de tilsvarende varetyper baseret på de priser, der var betalt eller skulle betales af uafhængige kunder på hjemmemarkedet i Korea i undersøgelsesperioden, jf. artikel 2, stk. 1, i grundforordningen.

3.1.6. Normal værdi baseret på andre producenters hjemmemarkedspriser i Korea

(29) For varetyper, der henhører under afsnit 3.1.4.c), og varetyper, der ikke blev solgt i repræsentative mængder på det koreanske hjemmemarked af de eksporterende producenter som omhandlet i afsnit 3.1.3, blev det først overvejet, om andre koreanske producenters salgspriser kunne benyttes til at fastsætte den normale værdi. Det konstateredes imidlertid, at der sælges en række forskellige modeller af varen, og at en række faktorer påvirker den endelige salgspris. Forskellene mellem de solgte modeller ville have betydet talrige justeringer, der ville have været baseret på skøn. Det blev derfor anset for mere hensigtsmæssigt at beregne den normale værdi.

3.1.7. Normal værdi baseret på en beregnet værdi

(30) I betragtning af ovenstående blev den normale værdi for alle de varetyper, der er nævnt i betragtning 29, beregnet på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 3.

(31) For at beregne den normale værdi blev de pågældende samarbejdsvillige eksporterende producenters salgs-, general- og administrationsomkostninger (SG & A-omkostninger) og disse selskabers vejede gennemsnitlige fortjeneste på hjemmemarkedssalget af samme vare i normal handel i undersøgelsesperioden lagt til deres gennemsnitlige fremstillingsomkostninger i undersøgelsesperioden, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 6. Hvor det var nødvendigt, blev en del af de produktionsomkostninger, der fejlagtigt var blevet tildelt et selskab, og SG & A-omkostninger korrigeret, før de blev benyttet ved prøvningen af, om salget havde fundet sted i normal handel, og ved beregningen af den normale værdi.

(32) I denne forbindelse inkluderede alle de pågældende eksporterende producenter ikke-driftsmæssige udgifter i deres SG & A-omkostninger på hjemmemarkedet for samme vare. Disse eksportører fratrak også indtægter, der ikke var knyttet til salget af samme vare på hjemmemarkedet, fra SG & A-omkostningerne.

(33) Det fremgik imidlertid af undersøgelsen, at nogle af disse indtægter og udgifter ikke kunne knyttes til salget af samme vare på hjemmemarkedet og derfor ikke burde have været tildelt eller fratrukket de pågældende SG & A-omkostninger. Sådanne ikke-driftsmæssige indtægter og udgifter blev derfor fratrukket de rapporterede SG & A-omkostninger.

3.2. *Eksportpris*

(34) I alle tilfælde, hvor den pågældende vare blev eksporteret til uafhængige kunder i Fællesskabet, blev eksportprisen fastsat i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, i grundforordningen, altså på grundlag af de eksportpriser der faktisk var betalt eller skulle betales.

(35) Hvis eksportsalget havde fundet sted gennem en forretningsmæssigt forbundet importør, beregnedes eksportprisen i henhold til artikel 2, stk. 9, i grundforordningen på grundlag af den pris, hvortil de indførte varer for første gang videresolgtes til en uafhængig køber, justeret for alle omkostninger mellem import og videresalg samt fortjeneste. I denne forbindelse benyttedes den forretningsmæssigt forbundne importørs egne SG & A-omkostninger. Da der ikke forelå mere pålidelige oplysninger, blev den rimelige fortjenstmargen anslået til 5 %. Denne fortjenstmargen blev benyttet i en tidligere antidumpingundersøgelse vedrørende importen af samme vare, hvis endelige resultater blev offentliggjort ved Rådets forordning (EF) nr. 1601/2001 ([15]). Der forelå ingen oplysninger, der kunne godtgøre, at dette ikke var en troværdig margen.

3.3. *Sammenligning*

(36) Den normale værdi og eksportpriserne blev sammenlignet på niveauet ab fabrik. For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed, jf. artikel 2, stk. 10, i grundforordningen. Der blev i alle tilfælde foretaget justeringer, hvor dette var berettiget, korrekt og støttet af dokumentation. På dette grundlag blev der foretaget justeringer for forskelle i rabatter, nedslag, provisioner, land- og søtransport, pakning, kreditomkostninger og omkostninger til forsikring, håndtering og lastning, bankgebyrer og andre faktorer.

(37) Alle de eksporterende producenter krævede justeringer af den normale værdi for kreditomkostninger, der var påløbet på hjemmemarkedet. Alle de koreanske eksporterende producenter benyttede imidlertid et system med åbne konti, og der kunne ikke konstateres en forbindelse mellem de påståede kreditomkostninger og de pågældende hjemmemarkedssalgstransaktioner. Det kunne derfor ikke fastslås, at denne faktor havde en indvirkning på priserne og prissammenligneligheden, således som det kræves i grundforordningens artikel 2, stk. 10. Påstandene måtte derfor afvises.

(38) Alle eksporterende producenter krævede også, at der blev foretaget en justering for kreditomkostninger, der påløb på eksportsalget til Fællesskabet. En sådan justering var berettiget, men de oplyste beløb var for små og måtte korrigeres under kontrolbesøget.

(39) De pågældende eksporterende producenter krævede en justering for forskelle i importafgifter og indirekte afgifter i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b). For to berørte eksporterende producenter konstateredes det, at det refunderede importafgiftsbeløb var større end den importafgift, der var betalt. Det er derfor usandsynligt, at eksportørerne kun modtog godtgørelse for de importerede dele, der senere indgik i eksporterede varer. For to af de eksporterende producenter var den refusion, der blev modtaget ved eksport af tovværk og kabler af jern og stål, desuden ikke knyttet til importafgifter, der var betalt for råmaterialerne, hvilket vil sige, at der blev modtaget en godtgørelse, uanset om de importerede råmaterialer blev benyttet til fremstilling af den eksporterede vare eller ej. Kommissionen fandt derfor, at der ikke er refunderet importafgifter i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra b). Under alle omstændigheder kunne ingen af de pågældende eksporterende producenter påvise, om og i hvilket omfang der blev betalt importafgifter og indirekte afgifter i forbindelse med hjemmemarkedssalget af samme vare. Det kunne derfor ikke fastslås, at prissammenligneligheden blev påvirket. Ingen af betingelserne i ovennævnte bestemmelse var derfor opfyldt, og alle krav måtte afvises.

(40) Det konstateredes, at en af de eksporterende producenter betalte provision til en forretningsmæssigt forbundet importør for aktiviteter i forbindelse med den eksporterende producents direkte eksportsalg af tovværk og kabler af jern og stål til uafhængige kunder i Fællesskabet. Da den betalte provision blev betragtet som en faktor, der påvirkede prisen og prissammenligneligheden i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, blev der foretaget en justering for det pågældende salg.

(41) To eksporterende producenter ønskede en justering af såvel hjemmemarkedssalget som eksportsalget for forskelle i andre faktorer, nemlig med de omkostninger, som selskabet havde afholdt for inspektionsgebyrer og forarbejdning uden for selskabet (påsætning af kroge og andet tilbehør) af visse varer med henblik på at opfylde kundernes krav. Det fandtes mere hensigtsmæssigt at imødekomme dette ønske som en justering for forskelle i fysiske egenskaber. Justeringsbeløbet svarer til den faktiske pris, som de eksporterende producenter betalte for inspektionsgebyrer og eksterne forarbejdningsomkostninger.

(42) Endelig krævede en eksporterende producent en justering for forskelle i handelsled i henhold til artikel 2, stk. 10, litra d), i grundforordningen. Salget på hjemmemarkedet fandt imidlertid sted til nationale distributionsfirmaer. Dette er et handelsled, der svarer til handelsleddet ved salg til den forretningsmæssigt forbundne importør efter genberegning af eksportprisen. Ingen justeringer var derfor berettigede.

3.4. *Dumpingmargen for de undersøgte selskaber*

(43) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 11, i grundforordningen blev der for hver eksporterende producent foretaget en sammenligning af den vejede gennemsnitlige normale værdi med den vejede gennemsnitlige eksportpris pr. varetype som fastsat ovenfor.

([15]) EFT L 211 af 4.8.2001, s. 1 (betragtning 25).

(44) På dette grundlag udgør dumpingmargenen for de samarbejdsvillige eksporterende producenter følgende af cif-nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

— Kiswire Ltd – 8,4 %,

— DSR Wire Corporation 0,7 %,

— Chung-Woo Rope Co. Ltd – 6,1 %.

(45) For så vidt angår de samarbejdsvillige eksportører, der ikke indgik i stikprøven, konstateredes det, at eksportpriserne for hovedparten af deres salg generelt svarede til salgspriserne for eksportørerne i stikprøven. Da der ikke foreligger oplysninger, der tyder på det modsatte, fandt Kommissionen, at stikprøveresultaterne er repræsentative for alle andre eksportører. Endvidere bemærkes det, at både de øvrige samarbejdsvillige eksportører og de ikke-samarbejdsvillige eksportører hver tegnede sig for omkring 0,5 % af forbruget i Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Kommissionen fandt derfor, at selv hvis denne import havde været over bagatelgrænsen for dumping, ville den ikke have haft følgevirkninger, der isoleret set ville have forvoldt EF-erhvervsgrenen skade.

3.5. *Konklusion*

(46) I henhold til grundforordningens artikel 9, stk. 3, afsluttes en antidumpingprocedure, når det fastslås, at dumpingmargenen er mindre end 2 %.

(47) I betragtning af ovenstående konklusioner bør den aktuelle procedure derfor afsluttes.

(48) I betragtning af ovenstående konklusioner vedrørende dumping og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 3, hvorefter en procedure afsluttes omgående, når det konstateres, at dumpingmargenen er ubetydelig, fandtes det ikke nødvendigt at drage konklusioner med hensyn til skade, årsagssammenhæng og Fællesskabets interesser —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING

Artikel 1

Antidumpingproceduren vedrørende importen af tovværk og kabler af jern og stål, herunder lukkede tove, undtagen tovværk og kabler af rustfrit stål, med største tværmål over 3 mm, forsynet eller ikke forsynet med kroge eller andet tilbehør, henhørende under KN-kode 7312 10 82, 7312 10 84, 7312 10 86, 7312 10 88 og 7312 10 99 og med oprindelse i Republikken Korea afsluttes.

Artikel 2

Denne beslutning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. oktober 2005.

På Kommissionens vegne

Peter MANDELSON

Medlem af Kommissionen